

ἦν ὁ εἰσποίητος, τῶν τοῦ ἀδελφοῦ τὴν ἐπιδικασίαν ἀξιῶν ποιεῖσθαι, ἄλλως τε καὶ εἰ, ὡς φασιν οὗτοι, ἠγγυήκει αὐτὴν τῷ Ξενοκλεί ὡς γνησίαν ἀδελφὴν οὔσαν αὐτοῦ. 59 Ἀκριβῶς γὰρ ἐπιστάμεθα πάντες ὅτι ἀδελφῶν μὲν κλήρων ἐπιδικασία πᾶσιν ἔστιν ἡμῖν, ὅτῳ δὲ γόνῳ γεγόνασι γνήσιοι παῖδες, οὐδενὶ ἐπιδικάζεσθαι τῶν πατρῶων προσήκει. Καὶ περὶ τούτων οὐδένα λόγον λεχθῆναι δεῖ· ἅπαντες γὰρ ὑμεῖς || καὶ οἱ ἄλλοι πολῖται ἀνεπίδικα ἔχουσι τὰ ἑαυτῶν ἕκαστοι πατρῶα. 60 Οὗτοι τοίνυν εἰς τοῦτο τόλμης ἀφιγμένοι εἰσὶν ὥστε τῷ μὲν εἰσποιητῷ οὐκ ἔφασαν ἐπιδικάσασθαι προσήκειν τῶν δοθέντων, τῇ δὲ Φίλῃ, ἣν φασὶ θυγατέρα γνησίαν τῷ Πύρρῳ καταλελειφθαι, λαχεῖν τοῦ κλήρου τοῦ πατρῶου τὴν λήξιν ἠξίωσαν. Καίτοι — ὅπερ εἶπον καὶ πρότερον — ὅσοι μὲν <ἄν> καταλίπωσι γνησίους παῖδας ἐξ αὐτῶν, οὐ προσήκει τοῖς παισὶν ἐπιδικάσασθαι τῶν πατρῶων· ὅσοι δὲ διαθήκαις αὐτοῖς εἰσποιοῦνται, τούτοις ἐπιδικάζεσθαι προσήκει τῶν δοθέντων. 61 Τοῖς μὲν γὰρ, ὅτι γόνῳ γεγόνασιν, οὐδεὶς ἂν δήπου ἀμφισβητήσῃ περὶ τῶν πατρῶων· πρὸς δὲ τοὺς εἰσποιητοὺς ἅπαντες οἱ κατὰ γένος προσήκοντες ἀμφισβητεῖν ἀξιῶσιν. Ἴνα οὖν μὴ παρὰ τοῦ ἐντυχόντος τῶν κλήρων αἰ λήξεις [τοῖς ἀμφισβητεῖν βουλομένοις] γίνωνται καὶ μὴ ὡς ἐρήμων τῶν κλήρων ἐπιδικάζεσθαί τινες τολμῶσι, τούτου ἕνεκα τὰς ἐπιδικασίας οἱ εἰσποίητοι πάντες ποιοῦνται. 62 Μηδεὶς οὖν ὑμῶν ἠγείσθω, εἰ ἐνόμιζε γνησίαν εἶναι τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα Ξενοκλῆς, λαχεῖν ἂν ὑπὲρ αὐτῆς τὴν λήξιν τοῦ κλήρου τοῦ πατρῶου, ἀλλ' ἐβάδιζεν ἂν ἢ γνησία εἰς τὰ ἑαυτῆς πατρῶα καὶ, εἴ τις αὐτὴν ἀφηρεῖτο ἢ ἐβιάζετο, ἐξήγεν ἂν ἐκ τῶν πατρῶων καὶ οὐκ ἂν ἰδίας μόνον δίκας ἔφευγεν ὁ βιαζόμενος, ἀλλὰ καὶ δημοσίᾳ εἰσαγγελθεὶς πρὸς